

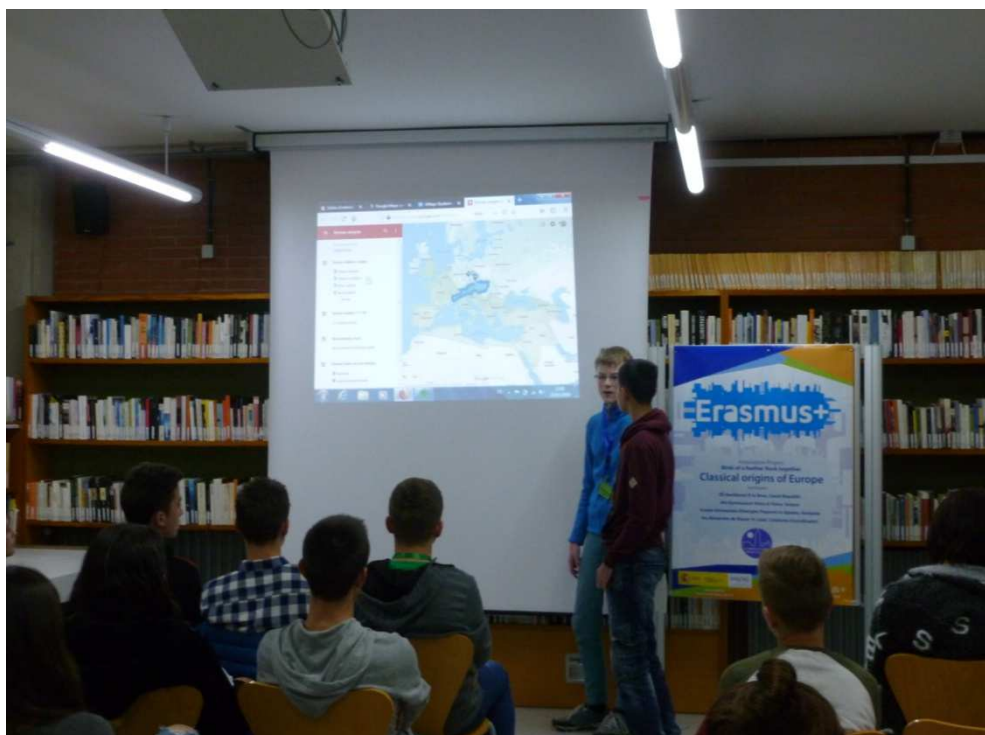
Reportáž ze Španělska: PÁTEK 23. 11. 2018

Dokončení a prezentace celotýdenní práce v týmech

Pátek ve Španělsku začal jako obyčejný den, protože jsme šli do školy. Tam jsme zase uslyšeli ten příšerný zvonek, který zněl jako alarm a přesunuli jsme se do učebny informatiky. Tam jsme ve smíšených skupinách **pracovali na videu z Barcelony a Tarragony**. Stříhali jsme je a doplnili zvukem. Tyto videa by prý měla být na stránkách školy, ale moc nám to nešlo a cítili jsme se trochu trapně.

Potom jsme měli společný oběd ve škole. Žáci, kteří nás ubytovávali, přinesli připravená jídla z domu a ve škole nám je servírovali. Jídlo bylo dobré a byla tam legrace.

Reportáž ze Španělska: PÁTEK 23. 11. 2018

Po obědě jsme **prezentovali své časové osy Římské říše v projektových skupinách**, které jsme vytvořili v minulých dnech. Po osách jsme se přesunuli do učebny hudební výchovy a tam nám skupinky **pouštěly ta hotová videa s našimi prezentacemi v angličtině**. Byla tam zábava.

Když skončila škola, tak nastalo loučení. Skoro všechny holky brečely a všichni se tam objímali. Ve mně to ale takové silné dojmy nezanechalo, takže jsem si jen povídala a ptala se, jak se jim líbilo a podobně.

A potom teprve začala legrace. Někdo, kdo chtěl, mohl jít nakupovat do nedalekého města Manresa. Tam nás měl dopravit vlak, jenže když jsme si sedli, tak nám člověk z vlaku řekl, že vlak před námi měl nehodu a my se do Manresy musíme dostat jinak. Zařídili nám autobus, no a než jsme si všichni posedali, zabralo to asi půl hodinu. Nakonec jsme do Manresy přijeli a nastal další problém. Mysleli jsme si, že půjdeme nakupovat do nákupního centra jako je třeba Vaňkovka nebo něco takového. Ale ona to byla pouze velká "ulice" s obchody. Tak jsme byli dost zklamaní, protože jsme si mysleli, že bychom mohli chodit sami po obchodním centru a v několik hodin si dát sraz někde u východu, ale tady po té "ulici" jsme za nimi chodili jako ocásek. A když jsme se zeptali, jestli tady je supermarket, řekli nám, že tady není. Jakože co?! Tam byla miliarda obchodů s krávovinami ale supermarket nikde.

Asi za hodinu a půl jsme se vrátili k autobusu a jeli zpět do Calafu. Byl to zvláštní večer.

Miroslava Lučanská

